ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

zo 14. septembra 2004 *

Vo veci T-290/02,

Associazione Consorzi Tessili (Ascontex), v zastúpení: P. Mbaya Kapita a L. Denis, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Giolito a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2002) 1702 z 12. júla 2002 o zrušení subvencie EFRR č. 97.05.10.001 pridelenej žalobcovi na základe rozhodnutia SG(98)D/2251 z 18. marca 1998 a vrátení preddavku vyplateného Komisiou v rámci projektu týkajúceho sa organizovania medzinárodného veľtrhu v oblasti textilného a odevného priemyslu na Capri (projekt Euresprit) [*neoficiálny preklad*],

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a N. J. Forwood,

tajomník: I. Natsinas, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. mája 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Vo svojej rezolúcii z 22. novembra 1993 o posilnení konkurencieschopnosti podnikov, najmä malých a stredných podnikov a remesiel, a o zvyšovaní zamestnanosti [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 326, s. 1) Rada vyzvala Komisiu, aby otestovala metódu medzipodnikových stretnutí organizovaných z iniciatívy veľkých podnikov, ktoré si s cieľom spolupráce želajú kontaktovať malé a stredné podniky (MSP).

2 Na základe tejto rezolúcie Komisia v rámci regionálnej politiky a iniciatívy Spoločenstva v oblasti malých a stredných podnikov (IS MSP) zahájila projekt zameraný na technickú a finančnú podporu kontraktačných veľtrhov „IBEX" (International Buyers' Exhibition) pre obdobie 1996 – 1999. Účelom týchto veľtrhov je pomôcť veľkým podnikom pri hľadaní partnerov medzi malými a strednými podnikmi a malým a stredným podnikom umožniť kontaktovať priamo veľké podniky zaujímajúce sa o ich výrobky a služby. Veľtrhy sa organizujú v rámci jednotlivých odvetví (automobilový priemysel, elektronika, textil, atď.) alebo pre určitú skupinu podnikov (MSP v oblasti vysokých technológií, remesiel, atď.).

3 Pravidlá priebehu veľtrhu IBEX a s nimi súvisiace podmienky poskytnutia finančnej podpory upravuje „príručka IBEX-ICPME" (ďalej len „príručka") Komisie. V súlade s ňou je organizátor kontraktačného veľtrhu povinný splniť predovšetkým tieto obsahové a formálne náležitosti: veľtrh sa musí organizovať v regióne oprávnenom čerpať prostriedky zo štrukturálnych fondov, za účasti MSP oprávnených na tom istom základe a musí dodržať presný časový harmonogram a jednotlivé fázy. Keďže je výber partnerov rozhodujúci pre úspech výstavy, treba podrobne uviesť pracovné metódy každého partnera. O svojom projekte je organizátor povinný predložiť podklady a niekoľko správ.

4 Predovšetkým treba Komisii, najneskôr štyri mesiace pred uskutočnením veľtrhu a po začatí fázy kontaktácie MSP, predložiť predbežnú správu popisujúcu realizáciu prvých troch fáz projektu. Táto správa má obsahovať najmä zoznam už zaregistrovaných podnikov. Schválenie tejto správy Komisiou je podmienkou pre vyplatenie druhej zo štyroch splátok finančnej podpory.

5 Príručka uvádza, že ako protihodnotu k záväzku Komisie poskytnúť finančnú podporu sa organizátor zaväzuje splniť povinnosti uvedené vo „vyhlásení príjemcu

finančného príspevku" (ďalej len „vyhlásenie príjemcu"), ktoré tvorí prílohu príručky. V zmysle týchto povinností je príjemca povinný najmä vykonať práce definované v jeho návrhu, na základe ktorého bol projekt schválený, a vo forme správy vyúčtovať finančné aktivity v súlade so schváleným rozpočtom. Každá zmena projektu sa musí oznámiť Komisii a musí byť Komisiou schválená. Pre prípad neschopnosti organizátora poskytnúť služby (vrátane splnenia lehôt stanovených pre jednotlivé fázy) si Komisia vyhradzuje právo pozastaviť platby a v prípade potreby požiadať o vrátenie už vyplatených súm.

6 Vyhlásenie príjemcu vymenúva fázy, v celkovom počte osem, v ktorých sa má dotovaná činnosť uskutočniť, stanovuje plán splácania poskytovanej podpory a zaväzuje príjemcu najmä vzdať sa druhej splátky podpory v prípade, ak sa nedodrží lehota stanovená pre tretiu fázu, v ktorej sa kontaktujú MSP spôsobilé splniť potreby veľkých podnikov, ktoré už boli identifikované a ktoré už svoje potreby definovali. Ďalej je príjemca povinný vziať na vedomie, že si Komisia vyhradzuje právo znížiť zvyšnú časť subvencie, ak zistí, že nedošlo k splneniu definovaných cieľov.

7 V predmetnom období, t. j. v období 1997 – 2002, bol právny rámec veľtrhov IBEX vymedzený v zásade nariadením Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988, ktorým sa vykonáva nariadenie (EHS) č. 2052/88 o koordinácii medzi intervenciami rôznych štrukturálnych fondov na jednej strane a medzi intervenciami týchto fondov a intervenciami Európskej investičnej banky a iných existujúcich finančných nástrojov na druhej strane [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 1) v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 20, ďalej len „nariadenie č. 4253/88"), a nariadením Rady (EHS) č. 4254/88 z 19. decembra 1988, ktorým sa vykonáva nariadenie (EHS) č. 2052/88, pokiaľ ide o Európsky fond pre regionálny rozvoj [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 374, s. 15) v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2083/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 34).

8 V zmysle článku 52 ods. 1 nemá nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161, s. 1), ktorým sa s účinnosťou od 1. januára 2000 zrušuje nariadenie č. 4253/88, vplyv na pokračovanie alebo zmenu, vrátane jej úplného alebo čiastočného zrušenia, pomoci schválenej Komisiou na základe druhého z uvedených nariadení ani žiadneho iného právneho predpisu, ktorý sa na túto pomoc vzťahoval k 31. decembru 1999.

9 Článok 14 nariadenia č. 4253/88 nazvaný „Spracovanie žiadostí o pomoc" [*neoficiálny preklad*] v ods. 1 prvej vete uvádza:

„Žiadosti o pomoc... sa podávajú prostredníctvom členského štátu alebo ním povereného príslušného orgánu na národnej, regionálnej, miestnej alebo inej úrovni a Komisii ich doručí členský štát alebo v prípade potreby ním poverený úrad." [*neoficiálny preklad*]

10 V zmysle článku 21 ods. 1 prvej vety toho istého nariadenia „sa splátka finančnej pomoci... adresuje orgánu alebo úradu na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni určenému na tento účel v žiadosti podanej dotknutým členským štátom". [*neoficiálny preklad*]

11 Článok 24 nariadenia č. 4253/88 nazvaný „Zníženie, pozastavenie a zrušenie pomoci" [*neoficiálny preklad*] uvádza:

„1. Ak realizácia činnosti... nezodpovedá, sčasti alebo v celom rozsahu, finančnej pomoci, ktorá bola na ňu vyhradená, Komisia tento prípad náležite preskúma v rámci partnerstva, pričom najmä požiada členský štát alebo ním poverené orgány, aby v určenej lehote predložili pripomienky k dotknutej činnosti.

2. Po takomto preskúmaní je Komisia oprávnená znížiť alebo pozastaviť pomoc pre dotknutú... činnosť, ak preskúmanie potvrdí nezrovnalosť alebo významnú zmenu spôsobu alebo podmienok vykonávania činnosti..., pre ktorú Komisia neudelila svoj súhlas.

3. Všetky neoprávnene vyplatené sumy musia byť vrátené Komisii..." [*neoficiálny preklad*]

Skutkové okolnosti

12 Dňa 29. decembra 1997 podal žalobca, neziskové združenie zastupujúce záujmy talianskeho textilného priemyslu, Komisii žiadosť o finančnú podporu s cieľom zorganizovať kontraktačný veľtrh IBEX v oblasti textilného a odevného priemyslu pod názvom „Eurespriť", ktorý sa mal konať na Capri (Taliansko) pôvodne v termíne 19., 20. a 21. októbra 1998, ktorý bol neskôr preložený na 22., 23. a 24. marca 1999.

13 Na základe rozhodnutia z 18. marca 1998 Komisia poskytla žalobcovi subvenciu vo výške 50 % oprávnených nákladov projektu, pričom najvyššia možná suma tejto subvencie bola 500 000 ECU. Prílohou tohto rozhodnutia bol formulár vyhlásenia príjemcu. Žalobcovi bola ďalej zaslaná príručka.

14 Na základe príručky a rozhodnutia z 18. marca 1998 žalobca 28. apríla 1998 podpísal vyhlásenie príjemcu, ktoré následne zaslal späť Komisii. V tomto vyhlásení sa najmä zaviazal použiť finančnú podporu výhradne na účel dosiahnutia cieľov definovaných

v jeho žiadosti z 29. septembra 1997 týkajúcej sa projektu Euresprit. Podľa projektu sa veľtrhu IBEX malo zúčastniť 60 až 70 veľkých medzinárodne uznávaných podnikov ako prípadných objednávateľov (ARMANI, VERSACE, MARKS & SPENCER, atď.) pre 300 až 350 MSP ako prípadných subdodávateľov a mala sa vytvoriť sieť ekonomických partnerstiev v oblasti textilného a odevného priemyslu.

15 Po doručení vyhlásenia príjemcu Komisii táto uhradila žalobcovi preddavok vo výške 200 000 eur (40 % z najvyššej schválenej sumy). Následne sa v dôsledku ťažkostí spôsobených podľa vyhlásenia žalobcu najmä chýbajúcou odozvou zo strany podnikov odvetvia ukázalo, že projekt Euresprit nebude možné realizovať podľa pôvodného plánu.

16 S cieľom prediskutovať problémy, ktoré vznikli pri realizácii projektu, si žalobca a Komisia vymenili v období november 1998 až január 2002 množstvo listov a uskutočnili viacero stretnutí. V tejto súvislosti žalobca hneď na začiatku upozornil Komisiu na „neochotu účasti objednávateľov", t. j. veľkých podnikov v oblasti textilného a odevného priemyslu, a navrhol odložiť dátum konania veľtrhu na Capri o dva mesiace.

17 V liste z 21. januára 1999 Komisia výslovne požiadala žalobcu o zaslanie zoznamu objednávateľov a „subdodávateľov" za MSP (zoradených podľa členských štátov a regiónov oprávnených čerpať prostriedky zo štrukturálnych fondov), ktorí sa už definitívne zaregistrovali, ako aj celkový počet už dohodnutých rokovaní. V liste z 22. marca 1999 sa žalobca obmedzil len na zdôraznenie svojej žiadosti o odloženie termínu konania veľtrhu na nový termín 25., 26. a 27. október 1999.

18 Komisia odpovedala na túto žiadosť o zmenu faxom 6. mája 1999, v ktorom, so zreteľom na prípadnú zmenu rozhodnutia o udelení subvencie z 18. marca 1998, upozornila žalobcu na iný projekt IBEX v oblasti textilného priemyslu, ktorý sa mal konať v termíne 22. a 23. novembra 1999 v Londýne (Spojené kráľovstvo) a ktorému bola rovnako pridelená subvencia z fondu Spoločenstva, a vyzvala žalobcu, aby sa spojil s organizátormi tohto projektu s cieľom vyhnúť sa duplicite dvoch veľtrhov. V súvislosti s ukončením postupu vo veci zmeny termínu v rámci projektu Euresprit, Komisia požiadala žalobcu o oznámenie všetkých prijatých koordinačných opatrení. Po zaslaní opätovnej výzvy žalobcovi zo 4. júna 1999 Komisia zopakovala svoju žiadosť o upresnenie opatrení prijatých žalobcom na účely koordinácie jeho projektu s projektom konajúcim sa v Londýne v liste z 19. júla 1999. V tomto liste Komisia po prvýkrát uviedla, že zváži vymáhanie už vyplatenej subvencie, keďže neobdržala informácie potrebné pre zmenu termínu veľtrhu Euresprit.

19 Žalobca reagoval tak, že 21. júla 1999 predložil správu o stave projektu. Táto správa v každom prípade neobsahovala informácie, o ktoré požiadala Komisia, t. j. zoznam definitívne zaregistrovaných objednávateľov a MSP, celkový počet už dohodnutých rokovaní a vysvetlenia týkajúce sa koordinácie medzi veľtrhom organizovaným žalobcom a veľtrhom organizovaným v Londýne. V liste z 11. augusta 1999 Komisia upozornila žalobcu na tieto nedostatky a požiadala ho o poskytnutie uvedených informácií v lehote do 5. septembra 1999, ak si žalobca neželá, aby Komisia pristúpila k vymáhaniu subvencie.

20 V liste zo 16. septembra 1999 žalobca uviedol, že ho organizátor veľtrhu v Londýne informoval o tom, že veľtrh sa nebude konať v termíne 22. a 23. novembra 1999, ale na jar 2000. Prílohou tohto listu bol zoznam 16 objednávateľov a 28 subdodávateľov. Z tohto zoznamu bolo zrejmé, že tieto dve skupiny účastníkov si zatiaľ nedohodli žiadne rokovanie.

21 Dňa 18. októbra 1999 žalobca zaslal Komisii správu obsahujúcu nový program veľtrhu a správu uvádzajúcu zmeny oproti pôvodnému projektu, v ktorej navrhol konanie veľtrhu v termíne 6., 7. a 8. apríla 2000.

22 Po zvážení, že veľtrh sa nekonal podľa pôvodného plánu a že žiadna z obdržaných informácií nebola zárukou uskutočnenia veľtrhu v novom termíne, Komisia v liste zo 14. decembra 1999 oznámila žalobcovi, že začne konanie o zrušenie pridelenej finančnej pomoci, ak žalobca v lehote do 15. januára 2000 nedoručí Komisii zoznam objednávateľov a MSP v súlade so schváleným projektom (300 až 350 MSP a 60 až 70 objednávateľov) spolu s uvedením bližších údajov o týchto podnikoch, ktoré Komisii umožnia tieto podniky kontaktovať. Kópia tohto listu bola zaslaná na príslušné talianske ministerstvo.

23 Vo svojej odpovedi z 10. januára 2000 žalobca vyhlásil, že pri príprave kontraktačného veľtrhu Euresprit narazil na „určitý počet prekážok špecifických pre odvetvie textilného a odevného priemyslu, v ktorom sa medzi zákazníkmi a dodávateľmi udržujú veľmi tradičné vzťahy", ale že navrhované zmeny by mohli byť zárukou úspechu veľtrhu, čomu významné európske značky prejavili svoju podporu. Žalobca vo svojej odpovedi potvrdil, že svoju účasť už potvrdilo 160 subdodávateľov a že aktualizované zoznamy účastníkov budú pripravené najskôr koncom januára 2000. Vo svojom liste z 10. apríla 2000 žalobca dodal, že zmena jeho pôvodného plánu zaznamenala úspech a že 50 renomovaných medzinárodných značiek vyhlásilo, že sú pripravené sa na výstave zúčastniť. Prílohou tohto listu bol zoznam 22 názvov podnikov (AEFFE, HILTON VESTIMENTA, MOSCHILLO, ASPESI, LEVI'S, NIKE, atď.) a mená 50 značiek, zastupovaných menovanými podnikmi. Ukázalo sa, že tento zoznam nemá žiadnu spojitosť so zoznamom zaslaným spolu s listom zo 16. septembra 1999 (pozri bod 20 vyššie).

24 Listom zo 14. augusta 2000 Komisia zrušila rozhodnutie, na základe ktorého žalobcovi priznala subvenciu vo výške 500 000 eur, a nariadila vrátenie vyplateného preddavku.

25 Vo svojej odpovedi z 18. septembra 2000 žalobca vytkol Komisii, že nereagovala na jeho návrhy zmien projektu. Argumentoval, že napriek tomu, že sa veľtrh nekonal, až do leta 2000 sa uskutočňovala jeho intenzívna príprava, ktorá si vyžiadala výdavky.

V troch za sebou nasledujúcich listoch medzi 19. marcom a 5. júlom 2001 žalobca tvrdil, že v konečnom vyúčtovaní sa musia zohľadniť práce, ktoré skutočne vykonal, ako aj ním vynaložené výdavky.

26 Dňa 9. januára 2002 žalobca podal sťažnosť Európskemu ombudsmanovi a zároveň požiadal Komisiu o zastavenie procesu vymáhania. V sťažnosti žalobca uviedol, že si uvedomil, že je nevyhnutné projekt zastaviť, ale že trvá na zohľadnení už uskutočnených prác a vzniknutých výdavkov. Žiadal znovuotvorenie prípadu a prehodnotenie sumy preddavku, ktorá mala byť vrátená. Vo svojom rozhodnutí z 18. septembra 2002 Európsky ombudsman prípad uzavrel s tým, že Komisia sa nedopustila nesprávneho úradného postupu v zmysle článku 195 ES.

27 Dňa 12. júla 2002 Komisia prijala rozhodnutie C(2002) 1702, ktorým zrušila subvenciu EFRR č. 97.05.10.001 poskytnutú žalobcovi na základe rozhodnutia SG (98)D/2251 z 18. marca 1998 a ktorým nariaďuje vrátenie preddavku vyplateného Komisiou v rámci projektu týkajúceho sa organizácie medzinárodného veľtrhu v oblasti textilného a odevného priemyslu na Capri (projekt Euresprit) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), ktoré v súlade s jeho článkom 4 smeruje voči žalobcovi.

28 Článok 1 napadnutého rozhodnutia ruší poskytnutú subvenciu, pričom článok 2 ukladá vrátenie preddavku vo výške 200 000 eur. Tieto dva články sa zakladajú na článku 24 nariadenia č. 4253/88. Vo svojom posúdení Komisia uvádza, že neschopnosť žalobcu poskytnúť zoznam objednávateľov a MSP, ktorí sa mali veľtrhu zúčastniť, je nedostatkom majúcim vplyv na existenciu samotného podujatia. Z tohto dôvodu má neúspech projektu IBEX Euresprit za následok zrušenie subvencie a vymáhanie neoprávnene vyplateného preddavku.

29 Článok 3 napadnutého rozhodnutia uvádza, že toto rozhodnutie nahrádza list zo 14. augusta 2000 (pozri bod 24 vyššie).

30 Napadnuté rozhodnutie bolo zaslané žalobcovi 15. júla 2002 a bolo mu doručené 16. júla 2002.

Konanie a návrhy účastníkov konania

31 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 24. septembra 2002 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

32 Na základe správy predloženej sudcom spravodajcom Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v súlade s článkom 24 druhým pododsekom Štatútu Súdneho dvora o požiadaní talianskej vlády o zodpovedanie písomnej otázky.

33 Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 4. mája 2004, boli vypočuté prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky Súdu prvého stupňa. Pri tejto príležitosti bola účastníkom konania doručená odpoveď talianskej vlády na otázku Súdu prvého stupňa. Účastníci konania 28. mája 2004 predložili svoje písomné pripomienky k uvedenej odpovedi a predseda druhej komory túto časť konania uzavrel.

34 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol, že preddavok vo výške 200 000 eur nebude vrátený,

— subsidiárne čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol, že preddavok vo výške 200 000 eur bude Komisii vrátený iba v prípade, ak táto prijme rozhodnutie o oprávnenosti preukázaných výdavkov, a to v pomere, v akom tieto neboli žalobcom použité na účely projektu Euresprit,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

35 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako čiastočne neprípustnú,

— zamietol žalobu ako nedôvodnú v časti, v ktorej smeruje k zrušeniu napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

36 Na podporu svojej žaloby sa žalobca opiera o päť hlavných žalobných dôvodov. Prvý z nich, spočívajúci zrejme na chýbajúcom odôvodnení, vychádza z porušenia článku 24 nariadenia č. 4253/88. Ostatné sa zakladajú na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty a proporcionality a tiež porušenia povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode vychádzajúcom z porušenia článku 24 nariadenia č. 4253/88

37 Žalobca vytýka Komisii, že porušila článok 24 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 tým, že si od dotknutého členského štátu, v tomto prípade Talianska, nevyžiadala pripomienky týkajúce sa plánovaného zrušenia uvedenej finančnej pomoci. Komisia tak konala v rozpore so svojou povinnosťou partnerstva.

38 Na pojednávaní žalobca upresnil, že talianska vláda mala byť o úmysle zrušiť finančnú pomoc výslovne informovaná, pretože v súlade s článkom 23 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 dotknutý členský štát subsidiárne ručí za každú sumu vyplatenú neoprávnene z dôvodu zneužitia alebo nedbanlivosti.

39 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa uvádza, že vo svojom rozsudku z 12. februára 2004, Hortiplant/Komisia (C-330/01 P, Zb. s. I-1763) potvrdil, že článok 24 nariadenia č. 4253/88 zaväzuje Komisiu vyzvať dotknutý členský štát alebo ním poverené orgány na predloženie ich pripomienok v určenej lehote.

40 Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu možno uznať, že poverený orgán a príjemca finančnej pomoci od Spoločenstva je tá istá osoba.

41 Po prvé Komisia si tejto kumulácie bola počas riadenia uvedeného projektu IBEX plne vedomá. Na pojednávaní Komisia zdôraznila neobvyklý charakter takejto praxe, čo zdôvodnila tým, že uvedený projekt IBEX bol financovaný priamo Komisiou a výlučne z prostriedkov Spoločenstva ako „pilotný projekt" v záujme Spoločenstva v zmysle článku 10 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 4254/88. Je zrejmé, že v takom kontexte vzťahov a financovania nemohli byť záujmy Talianska podstatne dotknuté.

42 Po druhé článok 14 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 stanovuje, že žiadosti o pomoc zo štrukturálnych fondov sa podávajú prostredníctvom členského štátu „alebo nimi poverenými príslušnými orgánmi na národnej, regionálnej, miestnej alebo inej úrovni" [*neoficiálny preklad*] a Komisii ich doručí členský štát „alebo v prípade potreby ním poverený úrad" [*neoficiálny preklad*]. Podľa článku 21 ods. 1 toho istého nariadenia sa ďalej platba finančnej pomoci uhradí „orgánu alebo úradu na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni povereného na tento účel" [*neoficiálny preklad*].

43 Je zrejmé, že v liste ministerstva priemyslu, obchodu a remesiel z 26. novembra 1997 adresovanom Komisii talianska vláda podľa článku 14 ods. 1 a článku 21 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 výslovne splnomocnila žalobcu zabezpečením uskutočnenia a finančného riadenia uvedeného kontraktačného veľtrhu.

44 Ako talianska vláda uviedla vo svojej odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa, pri písaní tohto listu mala v úmysle splnomocniť žalobcu ako „orgán" a „úrad" v zmysle uvedených ustanovení. Talianska vláda ďalej dodala, že mala v úmysle preniesť na

žalobcu úplnú zodpovednosť za realizáciu uvedeného projektu s tým, že sa na žalobcu malo pozerať rovnako ako na „poverený orgán" v zmysle článku 24 ods. 1 nariadenia č. 4253/88.

45 Po tretie treba dodať, že pri vedení uvedeného projektu IBEX bol žalobca plne informovaný o tom, že mu bola zverená úloha „povereného orgánu" a že túto úlohu prijal.

46 Z toho dôvodu, keďže mal žalobca postavenie „povereného orgánu" v zmysle článku 24 ods. 1, Komisia nebola povinná vypočuť pred prijatím napadnutého rozhodnutia taliansku vládu, keďže podľa tohto ustanovenia pri navrhovaní zrušenia uvedenej pomoci mala na výber, či si od Talianska alebo od ním poverených orgánov vyžiada ich pripomienky alebo nie.

47 Tento záver nie je v rozpore s právnym postavením žalobcu ako združenia súkromného práva. Žiadne ustanovenie nariadenia č. 4253/88 totiž nezakazuje členským štátom poveriť osobu, ktorá sa riadi súkromným právom, najmä ak táto navrhuje realizáciu projektu predloženého Komisii s cieľom jeho financovania Spoločenstvom, úlohami pozostávajúcimi v spracovávaní žiadostí o pomoc a prijímaní platieb v zmysle článku 14 ods. 1 a článku 21 ods. 1 tohto nariadenia. To platí o to viac, keď sa dotknutý projekt financovania v tomto prípade týka len okrajovo verejného záujmu štátu príjemcu prostriedkov Spoločenstva.

48 Ďalej nariadenie č. 1260/1999 — ktoré na účely zaistenia lepšej transparentnosti právneho poriadku Spoločenstva zjednotilo ustanovenia týkajúce sa štrukturálnych fondov v jednom nariadení a zrušilo, okrem iných, nariadenie č. 4253/88 — urobilo zrozumiteľnejšou definíciu v článku 9 písm. n), podľa ktorej je „riadiacim orgánom" „každý verejnoprávny alebo súkromnoprávny orgán alebo subjekt na vnútroštátnej,

regionálnej alebo miestnej úrovni určený členským štátom alebo členský štát... aby riadil pomoc na účely tohto nariadenia", pričom „môže byť pre príslušnú pomoc riadiacim orgánom rovnaký orgán, ktorý je platobným orgánom".

49 Čo sa týka odvolania sa žalobcu na článok 23 ods. 1 nariadenia č. 4253/88, postačí konštatovať, že pre tento spor netreba zodpovedať otázku, za akých podmienok by Taliansko mohlo subsidiárne ručiť za vrátenie sumy vyplatenej Komisiou neoprávnene v dôsledku zneužitia alebo nedbanlivosti, ku ktorým dôjde v rámci uvedeného projektu. Nie je preto potrebné v tejto súvislosti — teda pokiaľ ide o vrátenie vyplatenej pomoci žiadateľom — rozhodnúť, či takáto finančná zodpovednosť predpokladá, aby Komisia včas a v príslušnej forme o svojom zámere začať konanie o zrušenie uvedenej pomoci vopred informovala taliansku vládu.

50 V každom prípade Komisia zaslala príslušnému talianskemu ministerstvu (pozri bod 22 vyššie) kópiu listu zo 14. decembra 1999, v ktorom taliansku vládu informovala, že môže dôjsť ku konaniu o zrušenie pomoci schválenej žalobcovi. S prihliadnutím na osobitné skutočnosti tohto prípadu, treba túto informáciu považovať za dostačujúcu pre vládu na to, aby Komisii mohla poskytnúť svoje pripomienky dodatočne k tým, ktoré poskytol poverený orgán, na ochranu svojich záujmov.

51 Z uvedeného vyplýva, že Komisia pri prijímaní napadnutého rozhodnutia neporušila článok 24 ods. 1 nariadenia č. 4253/88.

52 Z tohto dôvodu prvý žalobný dôvod nemožno prijať.

O druhom žalobnom dôvode vychádzajúcom z porušenia zásad ochrany legitímnej dôvery, právnej istoty a proporcionality

53 Predovšetkým treba vziať do úvahy, že žalobcom predstavený projekt Euresprit sa nikdy neuskutočnil a že súčasná žaloba nesmeruje k tomu, aby žalobca projekt dokončil alebo získal sumu celkovej subvencie, ktorá mu bola schválená rozhodnutím Komisie z 18. marca 1998. V skutočnosti už pred začatím súdneho konania žalobca uviedol, že „veľtrh sa skutočne nekonal" (list z 18. septembra 2000) a spomenul „potrebu projekt ukončiť" (sťažnosť Európskemu ombudsmanovi z 9. januára 2002).

54 Preto uvedené tri žalobné dôvody smerujú k vyhláseniu protiprávnosti napadnutého rozhodnutia len v tom rozsahu, v akom rozhodnutie ukladá vrátenie preddavku vo výške 200 000 eur bez zohľadnenia výdavkov vynaložených žalobcom na začatie projektu a na zámer ho uskutočniť. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že výdavky by boli v každom prípade oprávnené, ak by sa veľtrh Euresprit mohol konať. Podľa jeho názoru, v početných listoch a v jeho rôznych návrhoch zmien, Komisia bola informovaná o ťažkostiach súvisiacich s organizáciou takého typu veľtrhu predstaveného v pôvodnom projekte.

55 Na záver žalobca Komisii vytýka, že pred začatím súdneho konania neprávom odmietla uznať oprávnenosť výdavkov, ktoré žalobca vynaložil v prvých fázach svojho projektu, z dôvodu, že tieto výdavky neboli riadne schválené. Podľa názoru žalobcu mali byť výdavky schválené až spolu so záverečnou správou, t. j. až po uskutočnení veľtrhu.

56 V tejto súvislosti treba vziať do úvahy, že článok 24 ods. 1 a 2 nariadenia č. 4253/88 umožňuje Komisii zrušiť schválenú finančnú pomoc v celom rozsahu, ak sa realizácia financovaného podujatia „nejaví spôsobilou odôvodniť [poskytnutie príslušnej pomoci] ani čiastočne, ani v celom rozsahu" [*neoficiálny preklad*] (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 2002, Conserve Italia/Komisia, C-500/99 P, Zb. s. I-867, body 88 až 90).

57 V tomto prípade bol financovaným podujatím kontraktačný veľtrh IBEX v oblasti textilného a odevného priemyslu opísaný v podkladoch predložených žalobcom, ktorého podstatné znaky sú uvedené v príručke a vo vyhlásení príjemcu podpísanom žalobcom.

58 Z týchto dokumentov vyplýva, že podstatou takéhoto veľtrhu je umožniť veľkým podnikom a oprávneným MSP v rámci špecifického odvetvia zorganizovať dohodnuté rokovania s cieľom založiť technologicko-obchodné partnerstvo. V tom zmysle sa výber partnerov považuje za podstatný pre úspech projektu. Organizátor je povinný postupovať podľa presného časového harmonogramu pozostávajúceho z ôsmich fáz a najneskôr štyri mesiace pred konaním veľtrhu predložiť predbežnú správu so zoznamom už zaregistrovaných podnikov.

59 Veľtrh navrhnutý žalobcom — ktorý sa mal konať na Capri a na ktorom sa malo počas troch dní stretnúť 60 až 70 veľkých podnikov a 300 až 350 SME — sa nikdy nekonal ani len v čiastočnom rozsahu.

60 Z tohto dôvodu žalobca stratil nárok na uvedenú finančnú pomoc. V skutočnosti povinnosť reálneho uskutočnenia projektu tvorí podstatný záväzok žalobcu a z tohto dôvodu podmieňuje pridelenie pomoci Spoločenstvom (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. apríla 1996, Industria Pesqueras Campos a i./ Komisia, T-551/93 a T-231/94 až T-234/94, Zb. s. II-247, bod 160). Čiastočné financovanie Komisiou by bolo možné len za predpokladu čiastočného uskutočnenia projektu, napríklad ak by sa veľtrh konal počas menej ako troch dní alebo pri menšom ako žalobcom pôvodne plánovanom počte účastníkov. Skutočnosťou zostáva, že veľtrh sa mal reálne uskutočniť.

61 Keďže uvedená finančná pomoc bola schválená osobitne a výhradne na uskutočnenie kontraktačného veľtrhu IBEX a nie na práce, ktoré žalobca považuje za všeobecne

prospešné, pretože podľa jeho slov „umožnili získať cenné informácie o danom odvetví“ (list z 18. septembra 2000), nemožno výdavky, ktoré si žalobca za tieto práce nárokuje, zahrnúť do rozpočtu Spoločenstva.

62 Z tohto dôvodu treba zamietnuť ako neúčinnú sťažnosť, že Komisia neprávom odmietla uznať oprávnenosť výdavkov údajne vynaložených na prípravu uvedeného veľtrhu. V skutočnosti aj za predpokladu, že by tieto výdavky boli uznané a Komisia vyplatila žalobcovi druhú splátku subvencie, žalobca by bol v dôsledku neuskutočnenia svojho projektu povinný vrátiť prijaté preddavky v plnej výške.

63 V každom prípade Komisia konala oprávnene, keď odmietla vyplatiť druhú splátku finančnej pomoci a uznať oprávnenosť výdavkov, o ktorých žalobca tvrdil, že ich vynaložil na realizáciu uvedeného projektu. Napriek tomu, že vyhlásenie príjemcu podpísané žalobcom v bode 3 výslovne uvádza, že vyplatenie tejto splátky závisí najmä od predloženia predbežného stavu rozpočtu „potvrdzujúceho, že už došlo k spotrebovaniu najmenej 50 % prvej splátky tejto pomoci“ („attesting that at least 50 % of the first instalment of this subsidy has already been spent“), žalobca sa obmedzil na doručenie Komisii jednoduchého zoznamu nákladov údajne vynaložených v rámci projektu bez toho, aby na základe vystavených účtovných dokladov a výpisov z účtu „preukázal“, že k ich vynaloženiu skutočne došlo, a to konkrétne v súvislosti s uskutočnením uvedeného projektu.

64 Treba dodať, že v liste z 12. januára 1999 — t. j. v momente, kedy mal žalobca ešte v úmysle projekt uskutočniť, hoci v neskoršom termíne ako podľa pôvodného plánu — Komisia upozornila žalobcu, že jeho povinnosťou je vypracovať finančnú správu presne uvádzajúcu stav výdavkov vo vzťahu k schválenému rozpočtu. V tejto súvislosti Komisia žalobcovi doručila na vyplnenie formulár, z ktorého bolo zrejmé,

že vyplatenie druhej a tretej splátky, ako aj zostatku schválenej finančnej pomoci, závisí od preukázania vynaložených výdavkov. Žalobca formulár nevyplnil a nezaslal ho Komisii, aby mohol prijať druhú splátku.

65 Na základe ustálenej judikatúry sú žiadatelia a príjemcovia subvencií zaviazaní informačnou povinnosťou a lojalitou, na základe ktorých sú povinní Komisii poskytnúť spoľahlivé informácie, ktoré ju neuvedú do omylu, bez čoho by nemohol správne fungovať systém kontroly a dôkazov používaný s cieľom preveriť splnenie podmienok udelenia pomoci (rozhodnutie Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 2002, Astipesca/Komisia, T-180/00, Zb. s. II-3985, bod 93, a už citovaná judikatúra).

66 Preto nemožno Komisii vytýkať, že zapríčinila zdržanie v uskutočnení projektu a jeho konečné zastavenie tým, že odmietla financovanie nad rámec prvej splátky pridelenej pomoci. Aj keď je pravda, že žalobca už vo veľmi skorej fáze žiadal o povolenie Komisie odložiť termín konania navrhnutého veľtrhu, z výmeny uvedených listov (pozri body 16 až 24 vyššie) medzi stranami je zrejmé, že Komisia vždy reagovala konštruktívne na žiadosti o zmeny a upravené verzie projektu predložené žalobcom. Napokon to nebol prístup Komisie, pre ktorý žalobca nemohol určiť vhodný termín konania navrhnutého veľtrhu, tento termín, ak by to bolo potrebné, zosúladiť s termínmi iných podujatí rovnakého druhu a splniť jedno z podstatných kritérií navrhnutého veľtrhu, konkrétne vypracovať zoznam 60 až 70 objednávateľov a 300 až 350 MSP, ktoré sa zaviazali na veľtrhu zúčastniť. Žalobca sa ďalej sám odvolával na ťažkosti, s ktorými sa v súvislosti s týmto projektom stretol a ktoré boli zapríčinené prekážkami špecifickými v odvetví textilného priemyslu (list z 10. januára 2000, pozri bod 23 vyššie) a nedostatkom odoziev zo strany podnikov tohto odvetvia, uvádzajúc, že toto odvetvie sa nachádza v období, okrem iného, štrukturálnej krízy (tretia predbežná správa z októbra 1999). Toto sú udalosti, ktoré spadajú výlučne do zodpovednosti žalobcu ako združenia činného v odvetví textilného priemyslu.

67 Za týchto okolností, po zistení, že žalobcom navrhovaný kontraktačný veľtrh sa nekonal v plánovanom termíne, mala Komisia všetky dôvody na zrušenie schválenej finančnej pomoci v celom rozsahu a vymáhanie vyplateného preddavku. V každom prípade, bez vierohodného potvrdenia výdavkov údajne vynaložených žalobcom v rámci uvedeného projektu, Komisia nebola povinná výdavky uznať ako oprávnené, a to ani čiastočne, a ani vymáhať len časť už vyplateného preddavku.

68 Na základe vyššie uvedeného treba na napadnuté rozhodnutie vzhľadom na celkový neúspech projektu nazerať ako na primerané.

69 Rovnako treba vziať do úvahy, že žalobca, vedomý si neúspechu projektu, nemohol oprávnene očakávať, že Komisia upustí od vymáhania už vyplateného preddavku, najmä ak Komisia v rámci vzájomnej výmeny listov opakovane upozorňovala žalobcu (pozri body 17 až 19 a 27 vyššie), že nesplnil podstatné povinnosti pri plnení projektu a najmä nepreukázal oprávnenosť nákladov údajne vynaložených v tejto súvislosti. Žalobca teda v tomto smere nemohol mať legitímnu dôveru.

70 Ďalej z článku 24 nariadenia č. 4253/88, príručky a vyhlásenia príjemcu vyplýva, že sa žalobca zaviazal vrátiť prijatú subvenciu za predpokladu, že nedodrží podmienky udelenia pomoci. V súvislosti s týmito ustanoveniami je napadnuté rozhodnutie v súlade so zásadou právnej istoty.

71 V dôsledku toho treba žalobné dôvody odvolávajúce sa na porušenie zásad proporcionality, ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty zamietnuť ako neopodstatnené.

O žalobnom dôvode vychádzajúcom z porušenia povinnosti odôvodnenia

72 Žalobca v zásade tvrdí, že z napadnutého rozhodnutia neporozumel tomu, prečo boli doklady poskytnuté pred začatím súdneho konania, najmä tretia verzia predbežnej správy z 18. októbra 1999, ako aj žiadosti o zmeny projektu a výkaz vynaložených výdavkov, posúdené ako nedostačujúce pre získanie uvedenej subvencie.

73 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou musí odôvodnenie individuálneho rozhodnutia vyjadriť úvahy orgánu, ktorý rozhodnutie prijal, zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom tak, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a príslušný súd mohol vykonávať svoju kontrolnú právomoc. Existencia primeraného odôvodnenia musí byť posúdená s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie uvádzalo všetky relevantné právne a skutkové prvky, pretože otázka, či uvedenie dôvodov spĺňa podmienky článku 253 ES, sa posudzuje nielen podľa doslovného znenia príslušného aktu, ale aj v súvislosti s okolnosťami, za ktorých bol akt prijatý (rozhodnutie Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a už citovaná judikatúra).

74 V tomto prípade boli dôvodmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia neúspech projektu Euresprit, neschopnosť žalobcu poskytnúť zoznam objednávateľov a MSP, zúčastňujúcich sa na uvedenom veľtrhu, a neexistencia finančnej správy, ktorá mala byť predložená spolu s predbežnou správou. Toto rozhodnutie sa ďalej odvoláva na výmenu listov medzi Komisiou a žalobcom týkajúcu sa chýbajúcich podkladov potrebných pre pokračovanie projektu (body 7 až 14, 21 a 22 napadnutého rozhodnutia). Na základe týchto skutočností sa žalobca mohol plne oboznámiť s dôvodmi, pre ktoré Komisia prijala svoje rozhodnutie, a v prípade potreby ich spochybniť a Súd prvého stupňa mohol platne vykonať svoju kontrolu zákonnosti.

75 Z tohto dôvodu musí byť žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia zamietnutý.

76 Keďže nemožno uznať žiaden zo žalobných dôvodov vo veci samej, ani subsidiárne, žalobu treba zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú bez toho, aby bolo potrebné skúmať námietky neprípustnosti vznesené Komisiou proti druhému bodu žalobných návrhov formulovaných subsidiárne.

O trovách

77 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1) **Žaloba sa zamieta.**

2) **Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.**

Pirrung Meij Forwood

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. septembra 2004.

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung